

CZCIĆ SIĘ (4) *vb impf*

czcić się (2), **tcić się** (4), **ćcić się** *a.* czcić się (1); czcić się *BierEz, SkarŻyw*; tcić się *KromRozm I*.
się (3), się (1).

inf czcić się (2). $\diamond$ *praet 3 pl subst* czciły się (1). $\diamond$ *imp 2 sg* czci się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w. s.v. 1. czcić.

1. *Poważać, szanować samego siebie* (2) : A długos fię mącze cczić tak Niepłatnoć to w Niebie nic
ták Dofyc cziefcze fie náčczili Kedy łcze na Zemi byli *RejKup z3v; KromRozm I A4v*.

2. *W funkcji strony biernej* (1) : Iefli/ powiáda/ drewniány obraz krolá świeckiego czćiemy: dáleko
więcey rozumny obras Boży czćić fię ma. *SkarŻyw 279*.

3. *Częstować się, ugaszczać się* (1) : Owa w ten czás gdy się czćiły/ Prędko się drzwi otworzyły:
Ano był klucznik przybieżał/ Iżby karmie k łtołu pobrał. *BierEz M3v*.

Synonimy: 1. *wysławiać się*; 3. *częstować się, gościć się*.

Formacje pochodne: *naczcić się, poczcić się*.